

РЕШЕНИЕ

№ 22124

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4877** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ДАТРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, срещу Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение негова жалба вх.№ Ж-22-310 от 09.04.2025 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. №0240022-023-0003594 от 06.12.2024 г., издадено от Р. Я.-Г. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон, довело до ограничаване на права и законни интереси на дружеството. Жалбоподателят визира нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, тъй като наложените обезпечителни мерки изцяло преустановявали дейността му. Счита, че публичният изпълнител не е извършил правилна преценка и анализ по чл.121, ал.1 от ДОПК дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. Поддържа, че ПНПОМ не е мотивирано с относими обстоятелства по чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК. Намира, че не са спазени изискванията на чл.196 от ДОПК и мерките са наложени в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Твърди, че ПНПОМ не е мотивирано с относими обстоятелства по чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК. Счита, че се касае за предполагаеми размери на бъдещи публични задължения, което затруднява преценката за наличие на обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК, както и, дали действително ще бъде затруднено събирането на публичните задължения. Твърди, че наложените обезпечителни мерки са прекомерни и не

съответстват на целите на закона. Претендира се отмяна на ПНПОМ.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител юкр. В., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221724001096-020-001 от 28.02.2024 г. на началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на следните задължения: данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.01.2020 г. до 31.03.2020 г., ДДС за периода от 01.07.2022 г. до 30.09.2023 г. и за корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2022 г.

С искане № Р-22221724001096-039-001 от 25.11.2024 г. на С. А. Д. – главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизионен екип и във връзка с ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221724001096-020-001 от 28.02.2024 г., е поискано налагане на обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК. Посочено е в искането, че в хода на ревизията ще се установят допълнителни задължения за данък върху добавената стойност и следващи се лихви в резултат на непризнат данъчен кредит по фактури за покупки на стоки, както и задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни физически лица в резултат на извършено скрито разпределение на печалбата.

Издадено е процесното ПНПОМ № 0240022-023-0003594 от 06.12.2024 г., публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на основание чл.121, ал.1 от ДОПК са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата от 459957.29 лв.

2. Запор върху следните МПС:

- лек автомобил марка Р., рег. [рег.номер на МПС] , рама № V., двигател № 10Q3BC0143729, година на производство 2019г., мощност 96kw, със застрахователна оценка 19200.00 лв.

- лек автомобил марка F., рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., двигател № 8G85327, година на производство 2008г., мощност 63kw, със застрахователна оценка 9700.00 лв.

- лек автомобил марка КЛА, модел „К. КАРНИВАЛ“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № K., година на производство 2007г., мощност 136kw, със застрахователна оценка 4300.00 лв.

- туристическо ремарке марка BAZ, модел БАОС БП 356014, рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., година на производство 1996г., със застрахователна оценка 2900.00 лв.

В мотивите на ПНПОМ е посочено, че за дружеството има данни в ИС на НАП за наличие на декларирани, но неплатени в срок публични задължения. След направено проучване от публичния изпълнител, както и от електронната справка в имотния регистър към Агенция по вписванията, и информационната система на НАП е установено, че лицето не притежава собствени недвижими имоти. При извършена справка в ПП Справка за ПС, с данни предоставени от КАТ е установено, че за дружеството има данни за притежавани няколко МПС/ППС към момента, някои от които са с наложени предходни запори. Има данни за извършени разпоредителни сделки с имущество в хода на ревизията - продадени са две МПС, след връчно ЗВР. От списъка към предоставената от дружеството Справка № 2 за налични МПС е установено, че в предоставената информация

фигурират и други автомобили, които не са регистрирани към момента в КАТ на името на ревизираното дружество, предполагаемо – на лизинг. Според представена от дружеството Справка № 3 за налични машини и съоръжения, в нея са посочени такива, но е прието, че те не са надлежно индивидуализирани по вид, модел, марка, фабричен или инвентарен номер, местонахождение и др. В тази връзка и поради факта, че тези движими вещи са бързо амортизируеми публичният изпълнител е достигнал до извод, че същите не биха могли да послужат към момента за обезпечение на предполагаемото задължение.

В заключение е посочено, че поради факта, че ревизираното лице не притежава достатъчно ДМА, които могат да обезпечат задължението, а и при извършените от ревизиращия екип и публичният изпълнител проверки в ИС на НАП не са установени данни за наличие на такива, е дължим извод, че задълженията няма да могат да бъдат събрани или събирането им ще бъде затруднено. Във връзка с липсата на достатъчно активи, наличието на просрочени публични задължения, както и поради особено големият размер на очакваното задължение, което може да бъде установено в хода на ревизията, налагането на предварителните обезпечителни мерки било необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Посочен е очакваният размер на задълженията в особено големи размери - 496 057.29 лв.

Постановлението е обжалвано по административен ред с жалба вх. № Ж-22-310 от 09.04.2025 г. Съгласно чл.197, ал.1 ДОПК компетентният горестоящ орган следва да се произнесе с мотивирано решение в 7-дневен срок, т.е. в срок до 16.04.2025 г. В този срок е постановено оспореното Решение № ПО-36 от 16.05.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без уважение.

Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г. е връчено на 28.04.2025 г. и оспорено по съдебен ред с жалба вх.№ Ж-22-310#3 от 05.05.2025 г. – в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на размера на бъдещите публични задължения и правните основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.

Неоснователно жалбоподателят поддържа, че административният акт е немотивиран. Съдебната практика е константна, вкл. след Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, че липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона в случаите, когато такива мотиви са изложени в друг акт и е направено позоваване на него. В конкретния случай, в обжалваното ПНПОМ изх. №0240022-023-0003594 от 06.12.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е направено позоваване на искане № Р-22221724001096-039-001 от 25.11.2024 г. на С. А. Д. – главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизионен екип и във връзка с ревизия, възложена със ЗВР № Р-22221724001096-020-001 от 28.02.2024 г. Ето защо мотивите на ПНПОМ следва да се считат за допълнени с мотивите както на искането на ръководителя на ревизията, така и на потвърждаващото Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г., с което са изпълнени изискванията за мотивираност на акта.

Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по

приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Разпоредбата налага императивно изискване за съобразяване на обезпечителната нужда, доколкото целта на мярката е предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая, обезпечение е предприето при висящо ревизионно производство, образувано със ЗВР № Р-22221724001096-020-001 от 28.02.2024 г. и въз основа на мотивирано искане № Р-22221724001096-039-001 от 25.11.2024 г. на ръководителя на ревизионния екип.

Според мотивите на искането и на оспореното ПНПОМ към 25.11.2024 г. дружеството има декларирани, но неплатени в срок, публични задължения в размер на 10 150.46 лв., като очакваният размер на бъдещите вземания е 496 057.29 лв. Установява се от Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г., че на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с Разпореждане изх. №С250022-000-0070910 от 06.02.2025 г. на дружеството е разрешено да извърши превод на сума в размер до 28 200, 00 лв., в т.ч. главница и лихва за публични задължения. Дължим е извод, че размерът на непогасените публични вземания се увеличава във времето и длъжникът не предприема действия по погасяването им. Напротив, по издаденото разпореждане по чл.229, ал.1 от ДОПК са платени само суми в размер на 3 600,06 лв. по фонд ЗОО и 1 999,28 лв. по фонд ДЗПО. Същевременно, са установени данни за извършени в хода на процесната ревизия разпоредителни сделки с имущество – продадени две МПС, след връчване на процесната ЗВР. Съвкупната преценка на визираните обстоятелства обосновава обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 от ДОПК – мерките са наложени с цел да се възпрепятства извършването на други сделки и действия по разпореждане с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В подкрепа на този извод е и анализът на имуществото на дружеството, преценен във връзка с размера на бъдещите публични вземания. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на яснота „какви са бъдещите задължения, от какво произлизат, дали са в периода на ревизията“. Основанието и размерът на задълженията са посочени в мотивираното искане и в оспореното ПНПОМ. Същите се подкрепят и от издадения Ревизионен доклад № Р-22221724001096-092-001 от 25.11.2024 г., с който е направено предложение за установяване на публични задължения общо в размер на 678 561.65 лв.

Без наличието на данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение и доколкото предполагаемият размер на публичните задължения е особено голям, то следва да се приеме за доказана обезпечителна нужда съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК – без наложения заповест ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения, каквато приходните органи в случая са извършили. След като при нея е установено, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество в размера на публичните му задължения, което да послужи за тяхното погасяване, то е налице обезпечителната нужда, каквато в случая се установява.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, според който предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Всяко

обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което са споделими изводите в Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г., че обезпечение се допуска дори при сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. Твърденията на жалбоподателя, че в нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, наложените му обезпечителни мерки водят до спиране на дейността му, не са подкрепени с конкретни данни или доказателства. В оспореното Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г. е посочено, че след еднократно издаденото Разпореждане по чл.229, ал.1 от ДОПК изх. №С250022-000-0070910 от 06.02.2025 г., чийто срок е изтекъл на 06.03.2025 г., не е постъпвало ново искане за издаване на разпореждане по чл. 229 от ДОПК. Изложеното е указание, че жалбоподателят не се нуждае от разрешение постъпилите или постъпващите по запорираната му сметка суми да бъдат оставени на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. С други думи, продължава да осъществява дейност независимо от наложените му обезпечителни мерки.

Правилно решаващият орган е приел, че налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размерът на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на субекта и да му се отнеме възможността да се разпoredи с активите си преди да е започнала процедурата по принудително събиране. Споделимо е и мнението му, че при предприемането на действия по предварително обезпечаване публичният изпълнител действа при обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, поради което въпросът относно техния размер не следва да бъде обсъждан в настоящото производство. В тази връзка са неоснователни доводите на жалбоподателя, че размерът на задълженията не е подкрепен с никакви мотиви. Касае се за две самостоятелни производства, като доводите относно основанието и размера на публичните задължения са относими към ревизията, докато по аргумент от чл.121, ал.1 от ДОПК налагането на предварително обезпечение следва да се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

Характерът на наложената обезпечителна мярка е привременен и разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК не поставя изискване публичното вземане да е безспорно установено по размер, нито пък да е изискуемо - именно по тази причина мярката е предварителна. Както се установява от обжалваното решение, след получаване на мотивираното искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от органа по приходите, публичният изпълнител е извършил проучване на имуществото на ревизираното лице с данни, достъпни в публични регистри и информационните масиви на НАП и има правомощието да наложи обезпечение. По тези съображения съдът приема, че са изпълнени предпоставките по чл.121, ал.1, вр. чл.195, ал.2 от ДОПК за наличие на обезпечителна нужда, при засилена защита на публичния интерес.

Не съответстват на съдържанието на процесното ПНПОМ, в което е посочена застрахователната стойност на МПС, доводите в жалбата, че в него не е посочена стойност на имуществото. Голословно е и твърдението за нарушение на чл.196 от ДОПК, който урежда съдържанието и реквизитите на ПНОП, които в случая не са накърнени.

Правилно горестоящият административен орган е отбелязал, че жалбоподателят не представя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито предлага замяна на обезпечителната мярка по реда на чл.199 ДОПК, с което да гарантира събирането на публичните вземания. Такива не се предлагат и в настоящата съдебна фаза на производството. Стойността на предполагаемите публични вземания е равна на стойността на обезпеченото имущество

(дори по-ниска от предложението в РД), с което е спазена и нормата на чл.195, ал.7 от ДОПК. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

В конкретния случай, не може да се приеме, че с налагането на обезпечителната мярка преследваната от закона цел е нарушена по смисъла на чл.6 АПК, както се поддържа в жалбата. При липса на имущество, съответно на размера на публичните задължения, наложените обезпечителни мерки целят лицето да не извърши разпоредителни действия с наличното имущество, които от своя страна да затруднят или направят невъзможно събирането на публичните му задължения. При налагане на обезпечителната мярка административният орган е действал разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, като намесата му се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел по смисъла на чл.6, ал.2 АПК. Както се посочи, длъжникът не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не може да се приеме, че спрямо него е приложима друга, по-лека мярка.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДАТРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, срещу Решение № ПО-36 от 16.04.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №0240022-023-0003594 от 06.12.2024 г., издадено от Р. Я.-Г. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ДАТРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: